

λευτάς ὁδούς του, οἱ δποῖοι πρέπει νὰ ἦναι ὁδοῖοι του, ἀφ' εῦ γνωρίζουμε ὅτι αὐτὸς τοὺς ἐκατάπεισε νὰ βγοῦν εἰς τὸν ἄγωνα διότι τεὺς ὑποσχέθηκε ὅλην τὴν ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως· βλέπω τὸν ἀρχηγὸν τῆς καμαρίλλας, τὸν βλέπω—ὦ παράδοξον θέαμα! — νὰ γίνῃ στρατάρχης τοῦ Κερκυραϊκοῦ λεγομένου κόμικτος, ἐκείνου τοῦ κόμματος διποῦ ἔκλεψε τὸ δινομα τοῦ Κερκυραϊκοῦ καὶ στιγματίζει ὡς μὴ Κερκυραῖος δὲν ἔκεινος δοις δὲν ἐθετίσθηκαν Βαλαωρίταιανοί— καὶ μὴ σᾶς πειράξῃ τὴν ἀκοὴν αὐτὴν ἡ λέξις Βαλαωρίταιας ἐγὼ ἐσυνείθηκ νὰ εἴπω τὴν ἀλήθευτην, καὶ διὰ τοῦτο λέγω ὅτι ὑπάρχουν Κερκυραῖοι οἱ δποῖοι δὲν αἰσχύνονται νὰ ἀτιμάσουν τὸν τόπον παρουσιάζουμενοι ὡς ὄπαδοι τοῦ Βαλαωρίτη,— τοῦ Βαλαωρίτη τὸν δποῖον ἐγὼ μισῶ καὶ κκτατορέχω, δηλαδὴ διότι εἶναι ζένος, ἀλλὰ διότι ἔχει αἰσθήματα ἀντελεύθερα, διότι δὲν ἡ πολιτικὴ διαχωρίη του ἀπόδειξε ὅτι ἐπροόδευσε μόνον μὲ τὸ μέσον τῆς ἐπιβούλης καὶ τῆς συκοφαντίας.

Ἐστρεψή τὸ βλέμμα καὶ εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄλλου κόμματος, καὶ ἡ πρώτη ἐντύπωσις τὴν ὅποιαν ἔλαβα εἶναι ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ κόμμα δὲν παρουσιάζεται οὔτε ἔνας Δατίνος, καὶ τοῦτο ἀπὸ ἔνα μέρος μὲ ἐλύπησης, διότι εἶναι παράδοξον φαινόμενον νὰ μὴν ὑπέρχῃ εἰς τὴν ὅμιδα τῶν Δατίνων διαίρεσις φρονήματος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο θεωρῶ τὸ πρᾶγμα φυσικὸν, ἀφ' εὗ ὅχι μόνον οἱ Ἰησουΐται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔχθροι τοῦ τόπου, οἱ ἄνθρωποι τῆς καμαρίλλας, ἐκατάπεισαν τοὺς ἀπλουστέρους τῶν Δατίνων ὅτι τὸ ἐδῶ φιλελεύθερον κόμμα κατατρέχει τὴν θρησκείαν τους· ἀλλὰ δὲν ἀπελπίσθηκα διὰ τὸ μέλλον, διότι εἴμαι βέβαιος; ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ διποῦ θὰ ὅγη Δάζαρος Δατίνος νὰ κωδωνίσῃ τοὺς μισητούς, μπτριους τῶν Δατίνων, τοὺς σχτανικοὺς Ἰησουΐτας.— Δευτέρα ἐντύπωσις εὐχρεστος· εἶδα εἰς αὐτὴν τὴν μερίδα ἔνα χρώμα τόσο ὁμοιόμορφο ὃποῦ δὲν εἴμποροῦσα νὰ διακρίνω κανένα στοιχεῖον ζεχωριστὸ, κανένα στοιχεῖον τὸ δποῖον νὰ μὴν ἦναι εἰς τὴν θεσιν εἰς τὴν ὅποιαν ἦτον καὶ ἄλλοτε, κανένα στοιχεῖον τὸ δποῖον νὰ ἐπροσκολλήθηκε πρόσκαιρο καὶ μόνον διὰ μισος ἡ διὰ συμφέρον, καθὼς συμβαίνει εἰς τὴν ἄλλη φατρία ἐπαρατήρησα ὅτι μία φυχὴ, ἔνα πνεῦμα, ἔνα αἰσθημα κινεῖ δὲν οἱ ἀνήκουν εἰς αὐτὸ τὸ κόμμα, ὅτι κάνεις ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἀνυφέρει οὔτε καν τὰ δνόματα τῶν ὑποψήφιων των, ἀλλὰ δὲν ἀποθλέπουν εἰς τὴν ἰδέαν τὴν δποῖαν σέβονται καὶ ὑποστηρίζουν ἐπαρατήρητα τέλος πάντων ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ κόμμα, τὸ δποῖον σήμερα εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ στρατοπεδεύσῃ καὶ πάλιν διὰ νὰ πολεμήσῃ, παρουσιάζονται ὡς ἀρχηγοὶ οἱ πλέον ἀνεξάρτητοι, οἱ πλέον σπουδαῖοι ἄνθρωποι τῆς κοινωνίας, εἴτε κτηματίαι εἶναι, εἴτε ἔμποροι, εἴτε βιομήχανοι, εἴτε πρόκριτοι ἐν γένει τοῦ τόπου. Αὐτὰ ἐπαρατήρησα, καὶ (θὰ σᾶς φανῇ παράδοξον) τόσον εὐχαριστήθηκα, ὡς τε δὲν εἰμπορῶ νὰ ἀμφιβάλω ὅτι αὐτὸ τὸ κόμμα θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα.

Σκέψεις ποῦ ὁ καθαλιέρ Καβαλουρίτης κάνει μοναχός του ὑπροστάτης τὸ καθηρέφτη του, κτενίζοντας τὰ γένεια του.

"Οταν στὸ δίσκο σου
Τὸ μαχαγεμένο
Θωρῷ τὸ μούτρο μου
Ζωγραφισμένο,
Σὰν κουτογάλλικό
Όλος φουσκώνω
Καὶ τὸ κεφάλι μου
Ψηλὰ σπηλώνω.

Μάτι καὶ κούτελο,
Μύτη καὶ στόμα,
Όλο τὸ μούτζουνό
Κι' ὅλο τὸ σῶμα
Λένε, καθοδήτη μου,
Πούμαι ἔνας ἄλλος
Καβούρη ή Πάλμερστων
Σοφὸς, μεγάλος.

"Οσο ὁδῶ στέκομαι
Κι' ὅσο τηράζω
Τούτη τὴν μούρη μου,
Τόσο θαυμάζω
Πῶς εἰς τὸ έθνος μας
Ἄλλοι τόλμουνε
Μαζῆ μ' ἐμένανε
Νὰ μετρηθούνε.

"Οσο τὸ σκέπτομαι,—
Εἰς τὴν Δυσκάδα,
Ἐδῶ στὴν Κερκυρά¹
Κ' εἰς τὴν Ἐλλάδα
Δὲν βλέπω νάχουμε
Κάνεναν' ἄλλο
Οσάν κ' ἐμένανε
Ανδρα μεγάλο.

Φέρσιμο θέλετα
Καὶ παρθησία;
Θέλετε μάθησαν
Καὶ ἥπτορία; . . .
Ἡ Φύσις μοῦδωκε
Δῶρα περίσσεια . . .
Κ' ἐπειτα ἐσπούδαξ
Μὲς τὰ Παρίσια.

Κουβέντα θέλετε
Σὲ ξέναις γλώσσαις,
Γνωρίζω διάφορη
Μίλων κάμποτας;

ΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΙΑΝΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΦΡΟΥ
ΣΥΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Ἐγώ τὰ Ἰγγλέζικα
Μιλῶ καθὼς
Ναύτης νὰ ἤμουνα
Ἀληθινός.

Καὶ ποῦ, καθρέφτη μου,
Νὰ ἔξιστορήσω
Ολαις τὸν χάρες μου! . . .
Ποῦθεν ἀρχίσω! . . .
Ποὺς ἡ φύσις μιᾶδωκε
Δῆρα περίσσεια,
Κ' ἐπειτα ἐσπούδαξα
Κ' εἰς τὰ Περίσσα.

Ἄν μὲ θυμάζουνε
Λοιπὸν, θαρρῶ
Πῶς ἔχουν δίκηο
Καὶ λογικό,
Γιατὶ ποιὸν βλέπετε
Ἐδῶ σὰν μένα
Νάγη τὰ γένεια του
Ἐτοι κομμένα;

Όταν στὸ δίσκο του
Τὸ μαγεμένο
Θωρῶ τὸ μοῦτρο μου
Ζωγραφισμένο,
Τότες, καθρέφτη μου,
Ἐγώ σηκόνω
Ψηλὰ τὸ κούτελο
Κι' δλος φουσκόνω.

Ἐπιστολὴ τοῦ Παναγριωτάτου
Μυγδαλένια πρὸς τὸν πρεδρον τοῦ
Πολυσπόρου Συλλόγου.

Κύριε Πρόεδρε!

Απὸ τοὺς δόσολοὺς τοῦ Ἀγίου Πέτρου, τοὺς δόποιοὺς οἱ πιστοὶ μας μας προσφέρουν τακτικὰ διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθοῦμε ἡμεῖς οἱ Ἰησουταῖ κατὰ τὰ παραγγέλματα τοῦ Θείου Λούσλα, ἐσυνάζημε τὸ ποσὸν πεντακοσίων ταλλήρων, ἀριθ. 500, τὰ δόποικα σᾶς πέμπομεν μετὰ τῆς παρούσης εἰς χρυσᾶ παπαλίνικα εἰκοσόφρυκα, καὶ θέλομεν νὰ τὰ ἔχοδεύτετε ὑπὲρ ὑμῶν, κ. Πρόεδρε, καὶ ὑπὲρ τῶν δύο ἄλλων ὑποψηφίων τοῦ Πολυσπόρου καὶ ὑποψηφίων μας. Η μικρὰ αὕτη προσφορὰ τῆς ἐνταῦθα Ἰησουτικῆς κοινότητος, τῆς δόποιας ἐναθρύνομαι ὅτι εἰμαι ὁ ἀρχηγὸς καὶ κύριος, εἶναι, κ. Πρόεδρε, ἐλάχιστον δεῖγμα τοῦ ἐνδικρέσοντος καὶ τῆς συμπαθείας τὴν δόποικην ἡ κοινότης αὕτη καὶ ὁ ὑποφχινόμενος προεξάρχων αὕτη; αἴ-

σθάνονται πρὸς τὴν ἐταιρίαν σας καὶ ἴδικιτέρως πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἐλέω Λούσλα ὑποψηφίους αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὑμῶν καὶ περὶ τῆς ὑμετέρας Πολυσπόρου Ἐταιρίας, ἐπιστρέψατε μοι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, καὶ δι' ὑμῶν τοὺς δύο ἑτέρους συναδέλφους σας, ὅτι ἡ μνησθεῖτα Ἰησουτικὴ κοινότης καὶ ὁ μνησθεῖς ὑποφχινόμενος ἐγὼ ἐπιδοκιμάζομεν πληρέστατα καὶ ἀντελέστατα ἐν γένει καὶ εἰς τὰ καθ' ἔκαστα τὴν ὄντως Ἰησουτικὴν πορείαν καὶ διαγωγὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε εἰς τὴν παρούσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν καὶ μέχρι τοῦδε ἐτηρήσατε. Η Ἰησουτικὴ μου καρδία, κ. Πρόεδρε, συνεκινήθη τῷδε καὶ ἐσκίρτησε διετοῖς τὰς Πολυσπόρους ἐπιδείξεις σας ἥκουσα ἐνθέρμους. Ζητωκρυγάς ὑπὲρ τῆς Προπαγάνδας, ἐσπευσας δὲ νὰ κάμω γνωστὰ πάντα ταῦτα πρὸς τὸν πολιού Δεσμώτην τοῦ Βατικάνου, τὸν Ἀνχαράτητον ἡμέτερον Πάπαν, καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε ποσῶς ὅτι θὰ τύχετε δλῆς τῆς εὐχεστείας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἐπιγείου ἐκείνου γέροντος θεοῦ.

Ἐξακολουθήσατε τὴν πατριωτικὴν ταύτην πορείαν σας. Ζητωκρυγάςατε θαρράλεως ὑπὲρ τῆς Προπαγάνδας, καὶ ἐγὼ θέτων τὰς Ἰησουτικὰς μου γείρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τριανδρίας σας ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ αὐτῆς τὰς εὐλογίας τοῦ ἀγρίου μας Λούσλα, καὶ διατελῶ.

Ἐνθερμος ὑμέτερος προστάτης
Μυγδαλένιας.

Πρὸς τὸν κ. Παντόλον
Πρόεδρον τοῦ Πολυσπόρου Συλλόγου
κτλ. κτλ. κτλ.

Η Ἰταλικαῖς καὶ δλαις ἡ Εὐρωπαϊκαῖς ἐρημείδες εἰναι γιομάταις ἀπὸ ἄρθρα ἐναντίον εἰς μίαν νέαν βλασφημία τοῦ Πάπα. Ο' αὐτοκαλούμενος ἐπίγειος Θεός, ὅταν τώρα ὑστερα ἐπαρουσιάσθηκεν εἰς αὐτὸν κάποιοι ἀριστοκράται τῆς Ρώμης, εἶπε ἀνάμεσα εἰς ἄλλαις βλασφημίαις καὶ τούτην, ὅτι καὶ δ Ἡριστὸς ἀγάπησε τὴν ἀριστοκρατία, ὅτι καὶ δ Ἡριστὸς ἡθέλησε τὰ γερρηθῆ εὐγενής. Είναι ἀνάγκη νὰ σχολιάσουμε αὐτὴν τὴν βλασφημία; Ο Χριστὸς ἀγάπησε τὴν ἀριστοκρατία! δ ὁ δόποιος ἡθέλησε νὰ γεννηθῇ εἰς μίαν καλύβην, δ ὁ δόποιος ἐδίδαξε εἰς τους ἀνθρώπους τὴν ταπεινότητα!

Ο ὑπερθυνος συντάκτης Γεώργιος Κουστούδιώτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Τυπογραφείον Η ΙΩΝΙΑ.
ΙΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ